

Bestemmelse i saa Henseende gjort Fyldest. Hvis jeg i sin Tid skulde see et Forslag, der efter min Mening var brugbart som Grundlag, skal det være mig kjær at give det min Stemme, selv om jeg ikke troede, at en saadan Forsatning strax burde indføres.

Safs: Der er fremført saa Meget i Anledning af den foreliggende Sag, at jeg skal indskrænke mig til i Korthed at holde mig til Noget af det Væsentligste af hvad der idag er fremkommet, og da navnlig til hvad de to ærede Forslagsstillere have fremført. Naar den ene af de ærede Forslagsstillere forkastede det som en aldeles seilagtig Paastand, der ikke kunde anvendes paa det foreliggende Forslag, at man skal begynde at bygge fra Neden af, og gjorde opmærksom paa, at det aandelige Liv er kommet fra Oven, da har han vistnok fuldkommen Ret i, at det virkelig sunde, aandelige Liv kommer fra Oven af — det er kommet fra Himlen til Jorden —, men det er dog at bemærke, at der, og det vil han vist ogsaa indrømme mig, idetmindste troer jeg, at vi i den Henseende ere af eens Mening, gives et aandeligt Liv paa Jorden, der er kommet fra Neden af. Hverken det ene eller det andet aandelige Liv skal man søge at begrænse ved Love eller unyttige Foranstaltninger, men saalænge der ikke deraf fremgaaer Noget, der strider mod den offentlige Sædelighed, skal man give det Lov til at røre sig frit og kæmpe. Vi sidde ikke her for at give Love, som skulle foreskrive Noget med Hensyn til de frie Distringers af det aandelige Liv; idetmindste skulle de foreskrive saa Lidt som muligt derom. Den ærede Forslagsstillers Dtringer passe til hvad jeg forleden fremførte, da jeg udtalte min Frygt for, at naar et saadant Kirkeraad kom istand og fik den store, ja den altfor store Myndighed, som det foreliggende Forslag fordrer, da vilde det, om ikke i Nutiden, saa i en kommende Tid, blive et strengt Baand paa det aandelige Livs Nørelse her i Landet. Den anden ærede Forslagsstiller har optaget en Paastand, som under Forhandlingerne igaar fremførtes gjentagende og i stærke Udtryk, og som ogsaa idag er gjentaget af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds

(Monrad), den Paastand nemlig, at dette Forslag kommer her til Folkethinget i Grundlovens Navn; jeg kunde nu ønske udviklet noget nøiere, hvad Meningen skal være med denne Paastand. Jeg har hørt de forunderligste Modsetninger fremsatte her; imod den Paastand, at Forslaget kommer i Grundlovens Navn, staaer den anden Paastand, at det strider mod Grundloven, eller dog ialtsald den, som man maa ansee for fuldt berettiget, at det idetmindste er tvivlsomt, om Forslaget ikke gjør Skaar i Rigsdagens Lovgivningsmagt. Disse forskellige Paastande staae altsaa stik modsatte hinanden. Hvad skal nu Meningen af det Udtryk, at Forslaget kommer til os i Grundlovens Navn, være? Jeg kan ikke faae anden Mening ud deraf, end at Forslaget gjennem de ærede Forslagsstillere siger til os: Jeg er det eneste rette Forsøg paa en Begyndelse til at fyldestgjøre Grundlovens § 80. Hvis det er Meningen, og jeg maa bede de ærede Herrer vel at lægge Mærke dertil, hvis det kommer frem med den Paastand, at det er den eneste rette Maade til Begyndelsen af at fyldestgjøre den nævnte Paragraph, forekommer det mig at være fremtraadt med en usædvanlig Dristighed; der forekommer mig at være noget saa Overordentligt i denne Paastand, at jeg idetmindste for min Person er bleven bange for Forslaget, — og det er netop, fordi jeg mener, at det ikke tør komme frem med denne Paastand, og at ikke noget Lovforslag, — medmindre det skulde komme fra Regjeringen — har Ret til at fremkomme med Paastand om, at det anviser den eneste rette Maade i den Henseende, medens der dog kan være flere Veie at gaae og flere Maader at forsøge, — det er siger jeg, netop fordi denne Paastand er saa dristig, at jeg er bleven bange for Lovforslaget og maa nægte min Stemme til dets Overgang til anden Behandling. Og ville vi ikke slaae det fast, ikke alene om det nærværende Forslag, men om ethvert andet Forslag, der gaaer ud paa en saadan Myndigheds Oprettelse, at det skulde være den eneste rette Veie, ad hvilken med Tiden Kirkens Forsatning kan begynde at blive ordnet ved Lov, medens der dog er paa- viist flere Maader, og medens det dog er historisk givet, at denne Grundlovsparagraph vir-